

сѣзи, говорѣше старата имъ майка: „пѣма кога и да посвѣтуватъ, ни баштина кѣшта да узнаѣтъ, нито има, кога азъ да се нагледамъ на тѣхъ.“

„Стига, стига си вила, бабо! Казакъ не бива съ жени да другарува. Земи та ги скрий и двонцата подъ политѣ си, таче седи на тѣхъ, като кокошка на яйца. Върви, върви, та слагай на трапезата сичко, што се намѣри. Не трѣбватъ зеленици, меденици, баници и друго; влечи тука сичкий овенъ, козата дай, четиресегодишна медовина! а повече лютица, пѣ да е подсладена съ сухо гроздѣ и сякакви бурене, а бистра върла лютица¹⁾, да играе и да цвѣрчи, като бѣсна.“

Булба поведе синоветѣ си въ собата, отдѣто сѣкома искокнахъ двѣ хубави моми-служкини, съ червени манисти които трѣббѣха одантѣ. Уплашихъ се, както се види, отъ доходѣтъ на младитѣ момци, които не обичахъ да не закачѣтъ пѣкого, или искахъ да си увардѣтъ женский обичай: като види мѣжъ, да извика и да побѣгне сѣкома, и послѣ много време да се затуля отъ срамъ съ рѣкавъ. Собата бѣше накинена спроти вкуса на онова време, — отъ което е остала жива паметъ само въ пѣснитѣ и въ народнитѣ думи,²⁾ които се не пѣѣтъ веќе по Украина отъ брадати старѣци-слѣпци, обиколени отъ народъ, съ тихо дрънкане на бандура³⁾, — спроти вкуса на онова бранно, размирно време, когато на Украина почѣхъ да се разиграватъ бойове и битви за унията. Сичко бѣ чисто, излѣпено съ глина разноцвѣтна. На стѣнитѣ — сабли, гърбаче, мрѣжи за птици, мрѣжи (рибарски) и пушки, хитро обкованъ рогъ за барутъ, златна юзда за коня и спѣнки съ сребърни пулове. Прозорцитѣ въ собата бѣхъ манечки, съ валчести, мѣтни стѣкла, каквито се намѣрватъ сега само въ старински черкови, презъ които не можѣше инакъ да се гледа, а трѣбваше да подигнешъ малко стѣклото. На полицитѣ по кѣтозетѣ стоѣхъ чеши, бѣклици и шишета отъ зелено и синьо стѣкло, сребърни работени чеши, позлатени ракиови чеши отъ сѣкаква направа: веницейски, турски, черкезки, които бѣхъ дошли до Булба презъ много пѣтишта, презъ трети и четвърти рѣцѣ; това е често бивало въ ония юнашки времена. Брестови сѣдалишта околорвѣзъ собата, голѣмъ столъ подъ иконостасѣтъ бѣ предний кѣтъ; ши-

1) Горилга (ракия).

2) Пѣсни (сегии).

3) Музикално орудие на пѣзцитѣ южно руски.